

TRANZICIJSKA PREVARA V SLOVENIJI IN DRUGIH REPUBLIKAH SFRJ

Domagoj Margetić (prepis pogovora)

Vir in zahvala za prepis: [Blaž Babič](#)

POGOVOR V CELOTI - Tranzicijska prevara in organizirani kriminal političnih elit Ljubljana-Zagreb-Beograd

DELNI PREPIS V HRVAŠČINI (1. del)

20:55

Kaj te je pripeljalo k ugotovitvam o ozadju razpada Jugoslavije?

Do cjele te šeme o koji pričamo, sam došao zahvaljujuć istraživanju **Afere Hypo**. Jer za mene u početku Afera Hypo je bila, činjenica, da je u tom trenutku nekoliko desetaka milijona oprano preko Hypo Banke. Kroz par tih činjenica ja sam krenuo u istraživanje Afere Hypo. Na kraju se ispostavilo, da iza toga stoji cjeli taj tranzicijski sistem izvlačenja novca iz bivših jugoslavenskih republika i pranja tog novca kroz financijske sisteme, kao, na kraju je bila Hypo Banka. Ono što je bitno, kako je došlo do Hypo Banke. Hypo Banka je samo vrh sante leda.

Ali što se događa recimo 89' godine, što je možda zanimljivo za ove ljude, koji ovo slušaju.

89' godine in 90' godine jasno je, da je razpad Jugoslavije potpuno izvjesna stvar, barem eliti je to jasno, ljudima još jednim djelom nije.

Čelni ljudi te tehnokratske **elite** u tom trenutku. U Hrvatskoj je to nominalno Ivica Raćan, realno su to potpuno drugi ljudi u sjeni. U Srbiji je to realno **Slobodan Milošević**. U Sloveniji je to realno **Štefan Korošec**. Dakle ne ljudi, koju su danas, dakle to jesu bili **umješani i Kućan** i neki drugi ljudi, ali **Korošec je ključna figura**, jer on dogovara sa čelnicima Hrvatske Partije i Srbijanske Partije, dakle Partije u Beogradu, Partije u Zagrebu. Korošec kao predstavnik Partije u Sloveniji dogovara raspodjelu tih interesa, financijskih i ekonomskih.

To je ono što nas zapravo u smislu analize tranzicije jedino zanima.

Oni tada donose odluku, na koji način će se podjeliti i interesi, o kojima smo govorili, dakle naftni interesi, koje kontroliraju ove tri republike unutar bivše Jugoslavije, na koji način će se podjeliti interesi u određenim kompanijama, dakle bivšim društvenim poduzećima na prostoru bivše Jugoslavije.

E sad tu je dolazilo već do prve ilegalne stvari u privatizacijama, jer su **Korošec, Raćan, Milošević**, odnosno ljudi u Hrvatskoj, koji su odlučivali o tim procesima, a tada već na mala vrata dolazi budući ratni premijer Franjo Gregurić, koji je sa Korošecom bio godinama, dakle, u neakvim - ajmo reć - supovjereničkim odnosima. Dakle u tim tranzicijskim godina su ipak morali usklađivati te neke odluke i tako dalje.

24:00

Oni dogovaraju, da se zapravo jedan dio vlasništva, koji je bio upitan na tim društvenim preduzećima, prebaci na skrbničke račune kod tadašnjih društveno-pravnih banaka, koje su kasnije postale državne banke, i da banke kao preko skrbničkih računa za nečiji interes kontroliraju udjele u određenim firmama.

Tako da i prije javne privatizacije mnoge firme, i u Sloveniji, i u Hrvatskoj, i u Srbiji, su već bile privatizirane, a da se to uopće nije znalo, jer su bile kontrolirane od banaka, koje su preko noći privatizirane opet da niko nije znao kako.

25:00

To je zanimljivo, jer postoji jedan dokument, u kojem se vidi, da banke u Sloveniji, banke u Hrvatskoj i banke u Srbiji nisu došle kroz jasan proces privatizacije. Dakle da ni u jednom trenutku nije država rekla "mi imamo 80 posto banke" i onda je tih 80% država prodala nekom XY novom vlasniku.

Ne, nego ste vi samo kroz jedan mutni proces te pretvorbe došli do nekakve nove vlasničke strukture, koju opet neznamo. Mi ni danas neznamo, ko su stvarni vlasnici NLB-ja, jer se uglavnom ti vlasnici vode na tajnim skrbničkim računima. Isto tako za Hrvatske vodeće banke, kao što je Zagrebačka banka, većinsko vlasništvo se tih banaka vodi na tajnim skrbničkim računima.

26:00

Oni javno govore, da su to strani ulagači, ali vi kad dođete na skupštine tih banaka i kad vidite stvarne dokumente, u kojima su upisani vlasnici, vidite, da su to skrbnički računi. I neznate, ko stoji iza skrbničkog računa, podatak o vlasniku skrbničkog računa je bankarska tajna i dalje, i u Sloveniji i u Hrvatskoj. U Srbiji da ne govorim.

Šta je ta manipulacija omogućila? Ta je manipulacija omogućila Korošecu, Greguriću i Miloševiću, da sakriju doslovno desetke milijardi, koje su već prije 90-ih bili izneseni na tajne račune u inozemstvo.

A kako su bili izneseni? Za cilj razmišljaj o nekim stranim bankama, u koje je lova otišla, pa su to bili neki računi. Ne, ovi igrači su to puno perfidnije odradili.

27:00

Slovenska Partija, Hrvatska Partija i Partija u Srbiji, preko društvenih firmi, koje su kontrolirali, i društvenih banaka, koje su kontrolirali,

U 80-ih u inozemstvu osnivaju mrežu svojih banaka pod raznim nazivima. Vi ste imali International Development Bank of Zambia (na spletu je najti DBZ, ki je bila ustanovljena l. 1972) u jednom trenutku. Zgodan naziv, mislite to je nekakva međunarodna razvojna banka u Zambiji, a to je zapravo privatna banka, koju osnivaju banke iz **Slovenije**, Hrvatske i Srbije, kontroliraju je direktno preko mreže povjerenika **Korošec**, Gregurić, Milošević, i novac odlazi na tajne račune, otvorene kod te banke u Zambiji. Jedan o primjera.

28:00

Puno veći primjer i ozbiljniji primjeri je nekoliko banaka, registriranih u Europi - koje ekzistiraju i danas. A to je [Banque Franco Yougoslave](#) u Parizu, koja je isto tako bila u trojnom suvlastništvu, dakle društvenih banaka iz Slovenije, Hrvatske i Srbije, [Anglo Yugoslav Bank Ltd.](#) u Londonu, [Adria Bank AG Beč \(1980-2015\)](#), končala v okviru [NKBM, Maribor](#), še nekaj "slovenskega novinarstva"), i [LHB Frankfurt](#). Hypo dolazi kasnije. Hypo dolazi već sredinom 90-ih, kada se jedna mala, provincialna štedionica u Klagenfurtu transformira zapravo u Hypo Banku.

I sad ove četiri banke, koje sam vam nabrojao, suvlasnici su praktički mreža društvenih osoba, koje kontroliraju tri osobe. Preko svoje mreže povjerenika. Milošević, Gregurić, **Korošec**. To su ključne figure. Ne treba širiti priču na povjerenike. Bi bilo pogrešno, jer bi zbunilo ljude.

29:00

Vi doslovno imate u bivšoj Jugoslaviji tri čovjeka, koji su kontrolirali mrežu povjerenika, mrežu tajnih računa. I ako krenete nekakvim istragama prema tim osobama, prema Miloševiću ne možete evidentno, ali vidite, da se posljednjih dana ta priča otvara

u Srbiji, ali **Korošec** je živ (umrl 1. 2014), Gregurić u Hrvatskoj je živ. Dakle dva suradnika u tom komplotu su živi. Još uvijek mogu pjevati.

Što se događa zapravo? Nakon 90-ih godina... ali procenjuje se, da je oko stotinjak milijardi dolara samo do 1990 godine ostvareno prometa na tim tajnim računima, kod ovih banaka, od strane ove tri elite, u Beogradu, Zagrebu i Ljubljani.

30:00

Nakon 90. godine svi sumnjivi posli, svo izvlačenje novca, iz ove tri republike, se nastavlja preko tih banaka. Dakle bilo bi logično, ako se raspala Jugoslavija, ako se sistem doista raspao, jel tako, da se raspadnu i banke, koje sad krvni neprijatelji ne mogu više kontrolirati, jel tako?

Ne, tu nema problema. Zar nije zanimljivo, te banke nikad nisu došle u sistem sukcesije između republika, u proces podjele imovine između republika. Ni u jednom zapisniku sastanaka komisije o sukcesiji nemate tih zajedničkih banaka. Ne postoje. Nigdje. Najveći dio para, koji je bio izvlačen iz Jugoslavije, izvlačen je preko tih banaka.

31:00

Izvlačenje - recimo - stare devizne štednje iz bivše Jugoslavije, i izvlačenje novca štediša **Ljubljanske banke**, to su dvije najveće, najmaestralnije prevare, koje odrađuju, uglavnom - tu Milošević ima samo sporednu ulogu.

Što se događa, dakle. 90-ih **Slovenija** i Hrvatska postaju samostalne države. Jugoslavija se i politički dezintegrira na inicijativu **Korošeca** i Račana, zar vam to nije zanimljivo. Ko razbija 14. Kongres saveza komunista? Opet se vraćamo na početak. Samo ako razbijete Savez komunista Jugoslavije, možete razbiti Jugoslaviju. I to je ono, jedna elementarna postavka, u kojoj je JNA, vrh JNA bio tada u pravu. Da oni, koji razbijaju SKJ, im je glavni cilj razbijanje Jugoslavije. Dakle ta elementarna postavka vrha JNA je bila točna. Ne ulazimo u njihove postupke dalje, ali ovo je činjenica.

32:00

Koga imate kao glavne aktore razbijanja SKJ na 14. Kongresu? dakle evidentno je, da posle 14. Kongresa SKJ više ne postoji. **Korošec** i Račan. Račan, koji je tad već debelo u rukama tehno-kratske strukture, **Korošec** koji je sam tehno-kkrat i kontrolira te procese u **Sloveniji**.

Što se događa nakon toga?

32:20

Nakon toga se dakle praktički upravljačke strukture bivše Jugoslavije raspadaju, dezintegriraju, jer vi imate situaciju, da SKJ ne postoji de facto, a SKJ kontrolira saveznu administraciju. Dakle sistem se raspao, a nije se raspao, ništa ne funkcioniše. U tom vakuum prostoru, gdje ništa ne funkcioniše, dolazi do promjena političkih. **U Sloveniji manje drastičnih, jer Korošec ipak većim delom kontrolira sve i dalje.**

U Hrvatskoj oni, koji su dotad bili u sjeni preuzimaju zapravo poluge vlasti i Gregurić postaje ključni igrač politički u tranzicijski Hrvatskoj. Račan odlazi u opoziciju i tu se događa priča, koja je sad zanimljiva i **Sloveniji** i Hrvatskoj, a to je priča o **staroj deviznoj štednji građana u Hrvatskoj i priča o štednji građana u Ljubljanskoj banci u Sloveniji**. To su dvije priče, koje su i danas predmet međunarodnog spora i predmet međudržavnog spora između Hrvatske i Slovenije.

34:00

Dalje, novac, koji su hrvatske banke držale kao staru deviznu štednju građana, da su deponirale u Narodnu banku Jugoslavije u Beogradu i da je Milošević iz trezora NBJ taj novac jednostavno uzeo, za budžet Srbije. Dakle to je takva jedna nebuloza. Nigdje, ja vas uvjeravam, dakle proveo sam 15 godina tražeći trag, materialni dokaz u bilokoj finansijskoj dokumentaciji bivše Jugoslavije, bivše NBJ, da je doista to tako. To ne postoji. Ono što postoji je dokaz, da 31.12.1990 hrvatske banke interno donose odluku, da prestaju deponirati ta sredstva kod NBJ, i više ih ne šalju u Beograd.

35:00

Ta priča je čista laž. A znate, gje ih šalju? Na mrežu onih banaka u inozemstvo, koju sam vam rekao maloprije. Dakle deponiraju ih same kod sebe, samo na strane račune. Istovremeno Gregurić nam pravi javnu priču, Beograd nam je ukrao deviznu štednju građana. Isto to, u dogovoru, a Gregurić zapravo pljačka lov, jel, elita, tehno-kratska, i njima sad više nije bitna lova građana,

koja je kod Ljubljanske banke.

Ali da bi se sakrila sva pljačka, vi morate imati dogovor tri partnera. Milošević da šuti, da te pare nisu u Beogradu, a će dobiti jedan neki drugi interes. **Korošec**, da ne bi isto neko iz **slovenske partije** pjevao, da to nije baš tako, **Korošec dobiva priliku, da zapravo njegova elita povuč e ovdje novac iz Ljubljanske banke**. Ali na iste te tajne račune kod tih istih banaka, na koje odlazi novac iz Hrvatske. Vi imate zapravo dogovorenu pljačku, koju ćemo mi sad vjerovatno sa odmakom vremenskim platiti kao porezni obveznici ovih zemalja, kao otštete jedni drugima. A zapravo bi morali platiti neki sa imenom i prezimenom.

Pljačka s potpisom elite koju su vodili konkretni ljudi, od kojih su dvojica živi (op. l. **2014 je Korošec umrl**), od njih troje. Ja, kada sam došao na trag prvih dokumenata o ovoj priči, sam zapravo imao priliku od 2006 do njene smrti 2008 ili 2009 razgovarati s **Borkom Vučić**, u nekoliko navrata, ona je bila poznata kao Miloševićeva bankarica. Zapravo žena, koja je bila povjerenik Miloševića u svim tim operacijama.

37:00

I krucialne dokumente, dokaz o tome, evo, dokumente kako je išla devizna štednja, dokumente kako je išao novac devizne štednje građana kod Ljubljanske banke, je meni dala Borka Vučić. Od kud bi ja dobio te dokumente? A ona kao srbski povjerenik u priči imala je te dokumente. Jer su oni **jedni druge držali u ravnoteži šutnje tim dokumentima. I nažalost ta ravnoteža šutnje se održava do danas**, jer je tu sad već multimilijarderski interes, o kojem se naprosto, znate, ko prvo progovori, uvjeren sam, da će poginuti. Od njih. Povjerenici - zašto nam nisu interesantni povjerenici? Vi imate povjerenika, koji je neki poslovni čovek, ili čak nije, čak su to u nekim slučajevima anonimci.

38:00

On zna samo mali segment o nekom računu, koji je on kontrolirao. Nezna sistemsku priču. O sistemskoj priči mogu danas govoriti u Sloveniji **Korošec**, **Kučan** (zanimiva povezava, [nastopa skupaj s Soroševim agentom Kuzmanićem](#)), jednim djelom **Janša**, koji to vjerovatno neće, jel. **Kučana** zapravo baš briga, vjerovatno isto neće, a bilo bi interesantno, kad bi recimo bila moguća nekakva istraga protiv **Korošeca**, pa da se to utvrdi.

U Hrvatskoj vam o tom može govoriti nekoliko ljudi, to je **Franjo Luković**, bivši predsjednik uprave Zagrebačke banke, to je Franjo Gregurić, to je Josip Manolić ([Wikipedia](#), [Pressing](#) video - seveda nič o bankah), koji je sada već preko 90 godina ali je bistar i svega se sjeća. Jedan dio ovih informacija sam dobio u početku i u razgovoru s Manolićem.

39:00

U Srbiji je to zapravo bila **Borka Vučić**, bio je general **Vuk Obradović**, bivši podpredsjednik vlade Zorana Đinđića, u međuvremenu je i Obradović umro, ali je dio Obradovićeve dokumentacije njegov sin ustupio meni, a ja sam imao priliku nekoliko puta s pokojnim Vukom razgovarati. I trenutni još uvijek aktualni ministar u vladi Srbije, to je **Velimir Ilić**, koji je u vreme Đinđićeve vlade bio u Komisiji, koja se bavila istragom djela te priče.

39:45

Ali interesantno, da su svi vinovnici (**glavni krivci**) **te priče ubijeni**. Zoran Đinđić, ja se sjećam jednog našeg razgovora, baš vezan za te ciparske pare, tajne račune na Cipru. **Zoran Đinđić je bio uvjeren, da je to nekih 20-ak računa, na kojima su neki novci, on je poslao istražnu komisiju, ona će utvrdit, koliko je tamo para i oni će taj novac vratiti u proračun Srbije**. Priča je bila puno šira.

<https://youtu.be/t4Tlcvvlu2E>

"Isti taj opljačkani novac se plasira ljudima u obliku kredita u švicarskim francima CHF ili EUR – to je tek nastavak pljačke koju su izveli Milošević i Tuđman – kamatarenje vlastitim novcem koji se sada plasira ljudima i firmama u obliku kredita."

<https://youtu.be/OFs9Rsx0Iso>

40:20

Jer sav taj novac, koji je Milošević iznosio iz Srbije, kao novac, koji je Tuđman iznosio, kao novac, koji je **Korošec sa Kučanom i ekipom, pa i Drnovšek, koji su iznosili iz Slovenije**, i novac, koji je Izetbegović iznosio iz BiH, ne samo Izetbegović, nego i Abdić i Ganić, Čengić i mnogi drugi, dakle sav taj novac je zapravo išao preko te iste mreže te četiri banke. I vi ne možete, dakle to je ono, što Zoran Đinđić nije shvaćao. Kada krene u istragu ciparskog novca, on je taknuo **interes regionalne elite**. Koji je težak desetke, stotine milijardi vjerovatno u ovom trenutku. I puno širu priču.

Ja sam uvjeren, da se u tom krije, i to i Borka Vučić misli, to i Vuk Obradović misli, ima jedno pismo, interno, Vuka Obradovića Zoranu Đinđiću iz kojeg se isto da naslutiti, da je Vuk Obradović kao Zoranov podpredsjednik mislio, da će Đinđić bit likvidiran baš zbog te priče, jer je taknuo u te tajne račune. Nenamjerno, ne čini to Đinđića nekog velikog poštenjaka, nego znate, nekad slučajno razbijete prozor, tamo će se negdje otvoriti vrata od propuha.

Dakle sasvim slučajno, on je htio nekakvo svoje bezvezno predizborno obećanje ostvariti biračima, nije znao, da to **ko domino ide prema centrima u Zagrebu i Ljubljani**. Najvećim djelom. Tu je naravno i Bosna i Crna Gora, ali ovo su zapravo najveći iznosi.

42:00

A posljedice su dakle, ono što znamo, nekako te procjene, koje se kreću od 55 milijardi dolara nestalog novca od 90-te do danas, međutim ono što je još bitnije, **zapravo sve ono što danas osjeća Slovenija kao ekonomske posledice, su posledice tih procesa**. Možda je **slučaj Mercator** recimo dobar primjer toga, jel, jer, što se događa. Novac, kojim je godinama kontrolirao **Mercator**, zapravo dokazano, dokazivano dokumentima, dolazio je iz tih izvora.

43:00

Dakle elita, koja je opljačkala novac iz Slovenije, je posle taj novac reinvestirala u kompanije poput Mercatora... (prekinitev.. verjetno niso hoteli preveč povedati o Jankovičevem (in Kučanovem) Mercatorju)... Dobro, ali jedan dio crnih prihoda, koje je elita ostvarivala na tim tajnim računima, su bili i prihodi od ilegalne trgovine oružjem, zatim prihodi od ilegalne trgovine visokotarifnim robama, kao što su šećer, kava, nafta, naftni derivati, zatim prihodi od krijumčarenja droga, to smo čak jednim djelom rekli, to su ti prihodi, koji spadaju u te dilove elite sa kriminalnim podzemljem.

44:00

Svakako, da je jedan dio novca, šta je, sav taj novac iz državnih tokova i iz kriminalnih tokova se objedinjuje na tajnim računima. Pod kontrolom elite. Da bi ga oprali, on mora bit nekako ubačen u legalne finansijske tokove. Kako je ubačen u legalne finansijske tokove?

27:00

Slovenska Partija, Hrvatska Partija i Partija u Srbiji, preko društvenih firmi, koje su kontrolirali, i društvenih banaka, koje su kontrolirali

U 80-ih u inozemstvu osnivaju mrežu svojih banaka pod raznim nazivima. Vi ste imali International Development Bank of Zambia (**na spletu je najti DBZ, ki je bila ustanovljena l. 1972**) u jednom trenutku. Zgodan naziv, mislite to je nekakva međunarodna razvojna banka u Zambiji, a to je zapravo privatna banka, koju osnivaju banke iz **Slovenije**, Hrvatske i Srbije, kontroliraju je direktno preko mreže povjerenika **Korošec**, Gregurić, Milošević, i novac odlazi na tajne račune, otvorene kod te banke u Zambiji. Jedan o primjera.

28:00

Puno veći primjer i ozbiljniji primjeri je nekoliko banaka, registriranih u Europi - koje ekzistiraju i danas. A to je **Banque Franco Yougoslave** u Parizu, koja je isto tako bila u trojnom suvlastništvu, dakle društvenih banaka iz Slovenije, Hrvatske i Srbije, **Anglo Yugoslav Bank Ltd.** u Londonu, **Adria Bank AG Beč (1980-2015, končala v okviru NKBM, Maribor, še nekaj "slovenskega novinarstva")**, i **LHB Frankfurt**. Hypo dolazi kasnije. Hypo dolazi već sredinom 90-ih, kada se jedna mala, provincialna štedionica u Klagenfurtu transformira zapravo u Hypo Banku.

I sad ove četiri banke, koje sam vam nabrojao, suvlasnici su praktički mreža društvenih osoba, koje kontroliraju tri osobe. Preko svoje mreže povjerenika. **Milošević, Gregurić, Korošec**. To su ključne figure. Ne treba širiti priču na povjerenike. Bi bilo pogrešno, jer bi zbunilo ljude.

29:00

Vi doslovno imate u bivšoj Jugoslaviji tri čovjeka, koji su kontrolirali mrežu povjerenika, mrežu tajnih računa. I ako krenete nekakvim istragama prema tim osobama, prema Miloševiću ne možete evidentno, ali vidite, da se poslednjih dana ta priča otvara u Srbiji, ali **Korošec** je živ (umrl l. 2014), **Gregurić u Hrvatskoj je živ**. Dakle dva suradnika u tom komplotu su živi. **Još uvijek mogu pjevat.**

Što se događa zapravo? Nakon 90-ih godina... ali procenjuje se, da je oko stotinjak milijardi dolara samo do 1990 godine ostvareno prometa na tim tajnim računima, kod ovih banaka, od strane ove tri elite, u Beogradu, Zagrebu i Ljubljani.

30:00

Nakon 90. godine svi sumnjivi posli, svo izvlačenje novca, iz ove tri republike, se nastavlja preko tih banaka. Dakle bilo bi logično, ako se raspala Jugoslavija, ako se sistem doista raspao, jel tako, da se raspadnu i banke, koje sad krvni neprijatelji ne mogu više kontrolirati, jel tako?

Ne, tu nema problema. Zar nije zanimljivo, te banke nikad nisu došle u sistem sukcesije između republika, u proces podjele imovine između republika. Ni u jednom zapisniku sastanaka komisije o sukcesiji nemate tih zajedničkih banaka. Ne postoje. Nigdje. Najveći dio para, koji je bio izvlačen iz Jugoslavije, izvlačen je preko tih banaka.

31:00

Izvlačenje - recimo - stare devizne štednje iz bivše Jugoslavije, i izvlačenje novca štediša **Ljubljanske banke**, to su dvije najveće, najmaestralnije prevare, koje odrađuju, uglavnom - tu Milošević ima samo sporednu ulogu.

Što se događa, dakle. 90-ih **Slovenija** i Hrvatska postaju samostalne države. **Jugoslavija se i politički dezintegrira na inicijativu Korošeca i Račana**, zar vam to nije zanimljivo. Ko razbija 14. Kongres saveza komunista? Opet se vraćamo na početak. Samo ako razbijete Savez komunista Jugoslavije, možete razbiti Jugoslaviju. I to je ono, jedna elementarna postavka, u kojoj je JNA, vrh JNA bio tada u pravu. Da oni, koji razbijaju SKJ, im je glavni cilj razbijanje Jugoslavije. Dakle ta elementarna postavka vrha JNA je bila točna. Ne ulazimo u njihove postupke dalje, ali ovo je činjenica.

32:00

Koga imate kao glavne aktere razbijanja SKJ na 14. Kongresu? dakle evidentno je, da posle 14. Kongresa SKJ više ne postoji. **Korošec** i Račan. Račan, koji je tad već debelo u rukama tehnokratske strukture, **Korošec** koji je sam tehnokrat i kontrolira te procese u **Sloveniji**.

Što se događa nakon toga?

Dodatne povezave:

- [Société Générale Srbija \(Banque Franco-Yougoslave \(5%\)\)](#)
- [Company Overview of Banque Franco Yougoslave SA](#)
- [HYPO SCANDAL](#) (Domagoj Margetić, poročilo za EP, pdf, 23 strani)
- [The Hunt for Yugoslav Riches](#) (Washington Post, 2001, zgoj o Miloševiću zgodbi)
- [How the IMF Dismantled Yugoslavia](#) (1999, zahodno kapitalistično-kritična, poenostavljena analiza predvsem poznejšega

stanja, Michel Chossudovsky)

- zanimiv seznam srbskih [blokiranih bank, podjetij in posameznikov](#) (ZDA, Federal Register, 1999)
- Zagrebačka banka, [veliko podatkov](#), kopija članka Domagoja Margetića, 2012 za [SEEbiz.eu](#)
- AY BANK, [seznam direktorjev](#)
- [The top500 of European Companies with Glossary and Market](#)
- še nekaj primerov LinkedIn [LHB kadrov](#)
- NLB: Kriza in LHB Frankfurt krivi za 82 milijonov izgube, 2010
- NLB još uvijek ima 3 milijarde eura loših kredita, 2014